

Feiten en cijfers

Moe-landen

Onder MOE-landen verstaan we de tien nieuwste Midden en Oost Europese lidstaten van de Europese Unie. Dit zijn: Polen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Estland, Letland, Litouwen, Roemenië en Bulgarije.

Vestiging

De meeste Midden en Oost Europeanen wonen in de drie grote steden – Amsterdam, Rotterdam en Den Haag – of in gemeenten daaromheen (bv. Schiedam, Haarlemmermeer, Almere). Daarnaast zijn er concentraties in een aantal gemeenten in Noord-Brabant en Noord-Limburg.

Factsheet

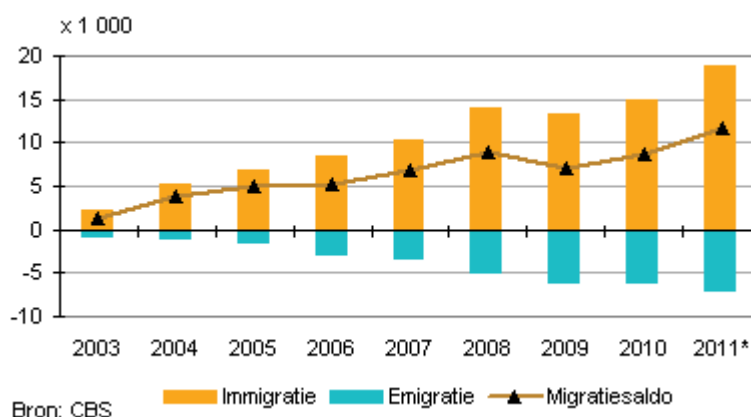
Kinderen uit Midden en Oost Europa en hun gezondheid

Gezondheid

Uit onderzoek blijkt dat migranten uit Midden en Oost Europa niet altijd goed bekend zijn met het Nederlandse gezondheidssysteem (Pharos, 2014). In de landen van herkomst is de huisarts onbekend en bezoeken mensen met gezondheidsklachten direct een specialist. Het komt vaak voor dat migranten uit deze landen teruggaan naar het land van herkomst voor artsen, de tandarts of een specialist. Ook bij zwangerschap is deze tendens aanwezig. Zwangere vrouwen zijn uitgebreide maandelijkse echo's en controles gewend die in Nederland niet zomaar worden aangeboden.

Hoewel de gezondheid van de kinderen die bij de jeugdgezondheidszorg (JGZ) in beeld zijn, over het algemeen goed is, spelen er kleinere gezondheidsproblemen. Deze kunnen goed opgelost worden als de zorg er tijdig bij is. Zo niet, dan wordt het moeilijk of zelfs onmogelijk. Een voorbeeld hiervan is een 'lui oog'. Goed te behandelen mits voor een bepaalde leeftijd gesignaleerd. De tanden en kiezen van de kinderen zijn er dikwijls niet zo goed aan toe. Veel kinderen (met name van Poolse afkomst) hebben geen tandarts in Nederland.

Migratie van Polen Bron: CBS, 2012

Aantallen

In Nederland wonen volgens het GBA ongeveer 41.000 kinderen afkomstig uit Midden en Oost Europa. De meesten komen uit Polen (24.000).

Project Moelander kinderen

Pharos en JGZ Noord Limburg werken samen aan verbetering van de gezondheidszorg van 'Moelander' kinderen. Uitgangspunt is dat deze kinderen kort na hun aankomst gezien worden.

Zie: www.pharos.nl onder projectenoverzicht

Bronnen

Weinig bekend over gezondheid Moelanders, Pharos, 2012

Poolse, Bulgaarse en Roemeense kinderen in Nederland, SCP, 2014

CBS, 2012

Gezondheid van kinderen uit Midden-en Oost – Europa, Offergelt K & van Bommel, H. Phaxx, 2, 2014. Pharos, Utrecht.

Contactmomenten bij JGZ

Midden en Oost Europese kinderen worden niet direct gezien door een JGZ medewerker bij vestiging in Nederland (Pharos, 2014). Dit is tegenstelling tot andere kinderen die nieuw in Nederland komen. Reden is dat deze kinderen afkomstig zijn uit EU-landen en daarom automatisch meedraaien met de contactmomenten van kinderen die geboren zijn in Nederland. De JGZ maakt voor het eerst kennis met deze kinderen tijdens de reguliere contactmomenten. Gevolg hiervan kan zijn dat een kind van 6 jaar (groep 3) pas gezien worden wanneer hij of zij in groep 7 zit. Als ze tenminste staan ingeschreven in het GBA. Want de kinderen die niet staan ingeschreven in het bevolkingsregister, hebben helemaal geen contact met de JGZ. Een aantal van hen gaat niet naar school (onzichtbare kinderen).

Risico

Kinderen van wie de ouders laagopgeleid zijn, veel werken en te maken hebben met slechte of onzekere woonomstandigheden bijvoorbeeld op campings of recreatieparken, lopen een groter risico op gezondheidsklachten. Voor deze kinderen is het zeer wenselijk dat ze vanaf het begin af aan bekend zijn bij de JGZ. Het instellen van een standaard eerste contactmoment voor alle nieuwkomerkinderen zou voorkomen dat ze te lang onzichtbaar blijven. Korte lijnen tussen scholen en JGZ kunnen een bijdrage leveren aan preventie en het vroegtijdig signaleren van gezondheidsklachten onder 'MOE kinderen'.

Welzijn

Het vele werken en de lange uren die worden gemaakt, kunnen ertoe leiden dat ouders hun kinderen alleen thuis laten (Pharos, 2014). Ook op jonge leeftijd. Ze moeten zichzelf zien te redden: eten maken, tijdig op school zijn, huiswerk maken en voor broertjes en zusjes zorgen. Dit is geen wenselijke situatie volgens jeugdhulpverleners. Hulpverleners in Nederland signaleren risico's voor het welzijn van deze kinderen. Zoals ontworteling (nergens thuis voelen) en onthechting (te weinig aandacht).

